

АГЕНЦИЈА ЗА АУДИО И
АУДИОВИЗУЕЛНИ МЕДИУМСКИ УСЛУГИ

Политика

**за обезбедување пристапност до
аудиовизуелните медиумски услуги
за лицата со сетилна попреченост**

Вовед

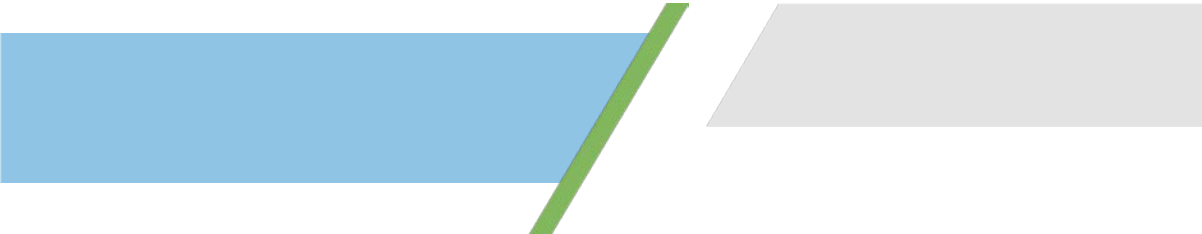
Образованието, читањето, информирањето и воопшто усовршувањето, се едни од основните човекови потреби кои во голема мерка го насочуваат културниот, психолошкиот и социјалниот развој на сите поединци во општеството, вклучувајќи ги подеднакво и лицата со каков било вид попреченост. Во случајот на информирањето, ова ги опфаќа и сите оние лица кои, од која било причина, времено или трајно, не можат да го ползуваат стандардниот медиумски формат.

2

Видови трајна попреченост			
 Вид	 Слух	 Моторна / Физичка	 Умствена
Слепило Слабовидост Слепило за бои	Глувост Наглувост Трајно губење на слухот	Диспраксија Артритис Повторливи повреди (RSI) Церебрална парализа	Даунов синдром Дислексија Тешкотии со учењето и др.

Со развојот на медиумите и на информациско-комуникациската технологија се покренуваат прашања за примената на универзалните принципи и за тоа како овие придобивки да бидат ползувани од страна на секоја индивидуа во општеството, вклучително и луѓето со попреченост. Создавањето пристапни содржини овозможува инклузија, подобра информираност и социјализација на лицата со попреченост.

Видови привремена или повремена попреченост			
 Вид	 Слух	 Моторна / Физичка	 Умствена
Недостапност на очилата Одблесок од екранот при користење на уредот на сонце	Прием во бучна околина	Привремена повреда (на пример скршеница) Зафатени раце (носење дете, торби и сл.)	Употреба на лекови Замор Стрес Мамурлак

Нашата земја е потписничка на голем број меѓународни документи, коишто правно или морално ја обврзуваат да преземе конкретна акција во оваа област какви што се: Повелбата на ООН, Универзалната декларација за човековите права, Конвенција на ООН за правата на лицата со инвалидност, Стандардните правила на ООН за изедначување на можностите за лицата со инвалидност, како и Европската конвенција за човекови права.

Универзалната декларација за човекови права на Генералното собрание на Обединетите нации¹, односно „Магна картата“ на денешницата, од своето усвојување на 10 декември 1948 година, го трасира патот за обезбедување пристапност. Таа, во член 19 наведува дека секој има право на слобода на мислење и изразување, а ова право ја вклучува и слободата да се примаат и да се даваат информации и идеи преку медиумите. Исто така, во член 7 пропишува дека сите луѓе се исти пред законот и имаат право на еднаква законска заштита без каква било дискриминација.

И Европската конвенција за заштита на човековите права² во член 10 гарантира дека секој има право на слобода на изразување која вклучува и слобода на примање и пренесување информации или идеи.

Со Конвенцијата на ООН за правата на лицата со инвалидност³, насочена кон заштита и унапредување на нивните права и достоинство, се уредува достапноста на животната средина и подвижноста на лица со посебни потреби, како и еднаков пристап до информации и комуникации (член 9), им се гарантира правото на слобода на изразување и обезбедување информации во достапен формат (член 21), како и учество во културниот живот, којшто вклучува и достапност на телевизиските програми и филмовите (член 30).

Гаранција за почитувањето на слободата на изразување како основно човеково право е содржана и во член 16 од нашиот Устав⁴. И овој, основоположнички документ на македонското законодавство, јасно посочува дека ова право ги опфаќа и елементите на слободниот пристап кон информациите, слободата на примање и пренесување информации. Еднаквоста на ова право, како и сите други, е уставно загарантирана (член 9).

Оттука натаму, правата се пренесени низ законски акти, од кои релевантен за овој документ е Законот за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги⁵, кој стапи на сила во почетокот од 2014 година. Во него, членот 26 став 1, му дава на регулаторното тело – Агенцијата за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги - ингеренција да презема активности за да ги „поттикне давателите на аудио и аудиовизуелни медиумски услуги, своите услуги постепено да ги направат достапни за лицата со оштетен слух и вид“. Притоа, предвидува дека ваквите активности треба да се преземаат во соработка со сите релевантни чинители во општеството (став 3). Истовремено, за јавниот радиодифузен сервис Македонска радиотелевизија, во член

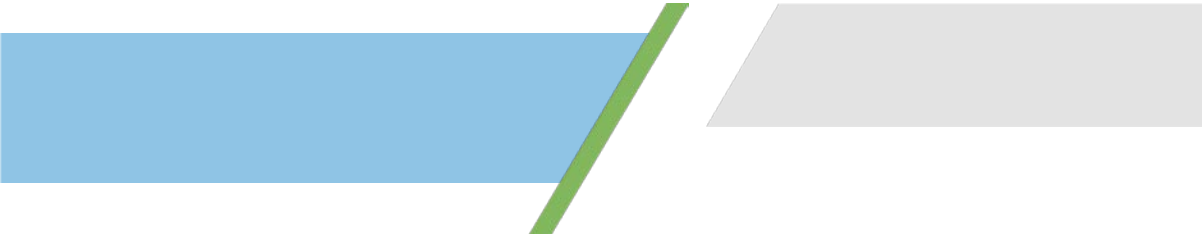
¹ Универзалната декларација за човекови права, достапна на македонски јазик на: https://unicode.org/udhr/d/udhr_mkd.html

² Европската конвенција за заштита на човековите права, достапна на македонски јазик на: https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_MKD.pdf

³ Конвенција на ООН за правата на лицата со инвалидност, достапна на македонски јазик на: <http://www.mtsp.gov.mk/WBStorage/Files/Konvencija%20za%20pravata%20na%20licata%20so%20invalidnost.pdf>

⁴ Устав на Република Северна Македонија, достапен на: <http://www.slvesnik.com.mk/content/Ustav%20na%20RM%20-%20makedonski%20-%20FINALEN%202011.pdf>

⁵ Закон за аудио и аудиовизуелни медиумски услуги („Службен весник на Република Македонија“ бр. 184/13, 13/14, 44/14, 101/14, 132/14, 142/16, 132/17, 168/18, 248/18, 27/19 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/20), достапен на: <https://bit.ly/3aAj01u>

110 се предвидува дека „планира, развива, прилагодува, создава и емитира програми наменети за лица со сетилна попреченост, односно лица со оштетен слух и оштетен вид“.

Во поглед на обезбедувањето пристапност како основа за непречено уживање на слободата на изразување, важна е и измената во Изборниот законик⁶ направена во почетокот од 2020 година со која се проширува обврската за обезбедување информирање за изборите. Имено, во Законикот претходно, обврската да обезбеди вакви информации за лица со оштетен слух се однесуваше само на Јавниот радиодифузен сервис МРТ (член 76-а став 4). Со новите измени се пропишува дека обврската повеќе не се однесува само на Јавниот сервис туку „...и националните радиодифузери се должни [покривањето на изборите] да го прават на пристапен и достапен формат и јазик како и на знаковен јазик“ (член 75 став 1) и ваквата обврска треба да се оствари преку „...избалансирано покривање на изборите во сите облици на изборно медиумско претставување“ (член 75-а став1).

⁶ Изборен законик („Службен весник на Република Северна Македонија“, бр. 40/06, 136/08, 148/08, 155/08, 163/08, 44/11, 51/11, 54/11, 142/12, 31/13, 34/13, 14/14, 30/14, 196/15, 35/16, 97/16, 99/16, 136/16, 142/16, 67/17, 125/17, 35/18, 99/18, 140/18, 208/18, 27/19, 98/19 и 42/20), достапен на: shorturl.at/CENW4

Досегашната практика на АВМУ

Пристапноста не се однесува само на постојани или полу-постојани визуелни, аудитивни, моторни и когнитивни пречки. Пристапноста на производите и услугите подразбира, исто така, привремена или ситуациона непристапност за лицата кои се привремено спречени, на пример да следат видеоснимка во услови на бучава или да ги дознаат дневните вести додека примаат нарачки по телефон.

Новите законски правила налагаат сите да се грижиме за обезбедување пристапност, дури и доколку таа не нè засега директно. Активностите што, во изминатите неколку години, АВМУ ги преземаше во поглед на обезбедувањето пристап за лицата со сетилна попреченост до програмите на радиодифузерите се водени токму од ова гесло.

Агенцијата, настојувајќи својата законска обврска да ја исполнува на систематски начин, во периодот 2016-2018 година, работеше според „Програмата за обезбедување достапност до медиумите на лица со сетилна попреченост“⁷. Таа беше изработена во 2015 година, од м-р Јелена Сурчулија Милојевиќ и д-р Снежана Трпевска, во рамките на проектот „Зајакнување на административните капацитети на телата задолжени за областите телекомуникации и медиуми за ефикасно регулирање на новите дигитални и повеќенаменски услуги“, финансиран од страна на Европската комисија според ИПА рамката. Водејќи се од неа, беше воспоставена комуникација со претставници на организациите на лицата со визуелна и слуховна попреченост, беше направено истражување за нивните потреби и за програмската понуда, беа организирани состаноци со радиодифузери, изработена брошура за видовите попреченост и начините за обезбедување пристапни програми итн. Детали за преземените активности можат да се најдат во „Извештајот за спроведување на Програмата за обезбедување достапност до медиумите на лицата со сетилна попреченост (2016 – 2018)“⁸ изработен по завршувањето на важноста на Програмата.

За формулирањето на сегашниот документ за политика, од особена важност е изработувањето на првото истражување за медиумските потреби на лицата со сетилна попреченост⁹, во кое тие можеа да кажат што точно им треба и на кој начин треба да биде прилагодено она што им се нуди за навистина максимално да им користи. Од сите сознанија, особено важен е фактот дека за многу од нивните потреби веќе се присутни и ресурсите, само треба да се погледнат од нивни аспект. На пример, да се зголеми делот од екранот на кој се прикажува толкувачот/ката на знаковен јазик; вестите наменети за нив да се лоцираат во период надвор од работното време за да можат да ги гледаат; играните серии кои се нахсинхронизираат да бидат придружени и со титл; актуелноинформативните емисии да се емитуваат и со титл/знаковен јазик.

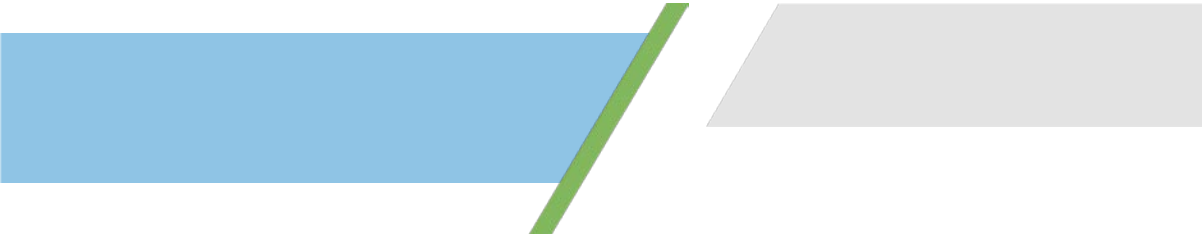
Агенцијата настојуваше за сето ова континуирано да ги информира радиодифузерите за да ги поттикне да обезбедат поголема достапност, особено имајќи предвид дека и

⁷ Програма за обезбедување достапност до медиумите на лица со сетилна попреченоста, достапна на:

https://avmu.mk/wp-content/uploads/2017/05/Programa_za_obezbeduvanje_pristap_do_mediumite_so_setilna_popre.pdf

⁸ Извештај за спроведување на Програмата за обезбедување достапност до медиумите на лицата со сетилна попреченост (2016 – 2018) достапен на: <https://avmu.mk/licasosetilnapoprecenost/>

⁹ Истражување „Пристап до програмите на радиодифузерите за лица со оштетен вид и слух, потреби и понуда“, достапно на: https://avmu.mk/wp-content/uploads/2017/06/Istrazhuvanje_Pristap_do_radiodifuzerite_za_lica_so_osteten_vid_i_sluh_2016.pdf

истражувањата правени на европско тло покажуваат оти опфатот на лицата кои ги користат затворените текстуални описи и титловите е многу поголем од вообичаената, стереотипна перцепција – во него сега влегуваат и повозрасните луѓе, како и оние кои, од какви било причини, се привремено спречени да гледаат телевизија на вообичаениот начин.

Работите полека се поместуваат од мртвата точка. Од една страна, иако бавно, се појавуваат и нови телевизии кои го користат знаковниот јазик за да доближат дел од своите програми. Имено, освен Јавниот сервис Македонска радиотелевизија и охридската регионална ТВМ, кои веќе подолго време имаат достапни програми, во последниве години и националната ТВ 24 Вести најпрвин започна гестов говор да користи во информативната емисија „Отворено“, за потоа ваквата практика да ја прошири и на вестите во 20 часот. Во време на избори или во случаи кога се обработуваат теми за правата на лицата со сетилна попреченост, и други телевизии прават некои од своите програми достапни за лицата со слуховна попреченост.

Всушност, сите показатели и сознанија до кои дојде Агенцијата во изминативе години покажуваат дека она што е потребно е - да се смени светогледот на македонското општество и на сите луѓе во него за тоа каков е животот и кои се потребите на лицата со сетилна попреченост. Да се напушти позицијата на сожалување или (ненамерно?!) патронизирање. А, давателите на аудио и аудиовизуелни медиумски услуги да му пристапат на прашањето „Како да ја зголемат достапноста до своите програми за лицата со оштетен слух и вид?“ како на сегмент од своето деловно работење којшто е важно да го развијат и од хумани, но и од комерцијални, а во догледно време и од законски причини.

Како што ќе биде детално објаснето во следното поглавје, измените на Директивата за аудиовизуелни медиумски услуги од 2018 година, внесоа и засилена обврска и нов квалитет за обезбедувањето пристапност до програмите од страна на давателите на аудио и аудиовизуелни медиумски услуги. Ова неминовно ќе се преточи и во македонското законодавство, априлагодувањето на програмите за пристап од страна на лицата со попреченост е процес за којшто треба и време и финансиски средства, без оглед кој од начините за прилагодување на програмите ќе биде избран. Затоа, Агенцијата во почетокот од 2020 година покренала иницијатива за изработка на саморегулациски акт, со цел да им овозможи на давателите на аудиовизуелни медиумски услуги да се подготват и навреме да ги исполнат ваквите свои обврски. На 30 јануари, се одржа работилница за радиодифузери и даватели на аудиовизуелни медиумски услуги по барање, реализирана во рамки на втората фаза од проектот ЈУФРЕКС „Слобода на изразување и слобода на медиумите во Република Северна Македонија“. На неа, експертката од Советот на Европа Диардре Кевин ги сподели своите знаења за европската регулатива и практики, претставници на ТВМ и ТВ 24 Вести говорела со своите колеги за сопственото искуство при обезбедување пристапни емисии и, беше договорен текст на Нацрт-саморегулациски документ за пристапност до аудиовизуелните медиумски програми. Во одредбите на овој акт се преточени обврските од Директивата, а неговата поента е - самите даватели на аудиовизуелни медиумски услуги да ги исполнат обврските на кои се нафаќаат и динамиката со којашто ќе ги исполнуваат¹⁰.

¹⁰Повеќе информации за обврските има во последното поглавје од документот, насловено: „Како ќе постапува Агенцијата натаму“.

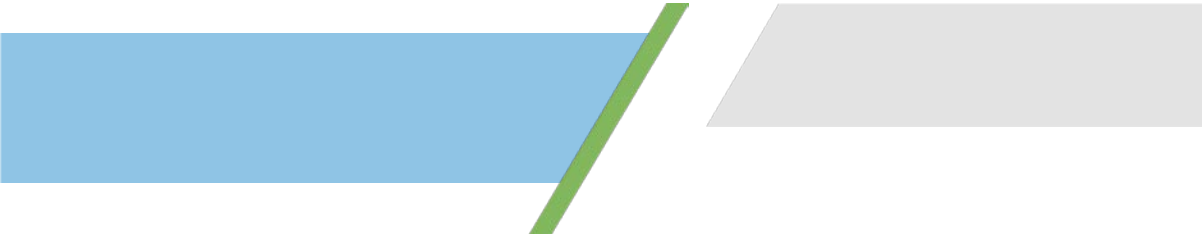
Измени во EU *acquis* – можен катализатор на промени во македонската практика

Директивата за аудиовизуелни медиумски услуги (АВМУ Директива)¹¹, во 2018 година претрпе значајни промени така што сега ја дава рамката на ниво на ЕУ за координирање на националните законодавства како за традиционалната радиодифузија и за услугите по барање (на пример, Нетфликс), така и за платформите за споделување видеа (на пример, Јутјуб). Меѓу позначајните измени се и оние што се однесуваат на обезбедување пристапност до аудиовизуелните програми за лицата со попреченост и за постарите. Македонската регулатива од сферата на аудиовизуелните медиумски услуги нужно ќе мора да се усогласи со Директивата, имајќи предвид дека земјата е кандидатка за влез во Унијата. Оттаму, и чекорите предвидени во овој документ за политика на Агенцијата ќе бидат насочени кон остварување на новите предизвици, а не на постоечката законска рамка.

Директивата ги утврдува минималните услови, без да деталзира како да се изведе усогласувањето и им препушта на државите, во националната легислатива и регулатива да одлучат како тие да се спроведат и со каква динамика да напредуваат давателите на АВМУ услуги во обезбедувањето достапност до своите програми. Притоа, секогаш стои можноста да се надминат барањата на Директивата, но не и да се оди под нив.

Претходната АВМУ Директива, ги обврзуваше земјите-членки само **да ги охрабрат** давателите на линеарни и нелинеарни аудиовизуелни медиумски услуги **постепено** да ги направат своите услуги достапни за лица со оштетен вид или слух. Новите обврски се многу построги, а самиот член содржи повеќе одредби. Сега, од земјите-членки се бара **да обезбедат, без непотребно одложување**, услугите на давателите на медиумски услуги под нивна јурисдикција **континуирано и прогресивно** да станат достапни за лицата со **инвалидност** преку пропорционални мерки (член 7 став 1). Значи, не само што зборот охрабруваат се заменува со построгата формулација да обезбедат без непотребно одложување, туку се бара сите аудиовизуелни медиумски услуги да бидат достапни за лица со каков било вид попреченост, а не само за лицата со оштетен вид или слух, иако и натаму во Директивата ним им се посветува нагласено внимание. Се бара процесот да биде прогресивен и континуиран, при што ќе се имаат предвид „практичните и неизбежни ограничувања што би можеле да ја спречат целосната пристапност, како што се програми или настани што се емитуваат во реално време, односно преносите во живо“ (рецитал 22).

¹¹Directive (EU) 2018/1808 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 amending Directive 2010/13/EU on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the provision of audiovisual media services (Audiovisual Media Services Directive) in view of changing market realities [Директива (ЕУ) 2018/1808 на Европскиот парламент и Советот од 14 ноември 2018 година за изменување и дополнување на Директивата 2010/13/ЕУ за координација на одредени одредби утврдени со закон, регулатива или административно дејствување во земјите-членки во врска со одредбата на аудиовизуелни медиумски услуги во пресрет на промените на пазарните услови], преводите на сите официјални јазици на ЕУ се достапни на: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj>

Освен ова, се бара давателите на медиумски услуги редовно да ги известуваат националните регулаторни органи или тела за спроведувањето на мерките за достапност (член 7 став 2). Притоа, треба да обезбедуваат мерливи податоци, со цел да се измери нивниот напредок.

Како практичен чекор за исполнување на обврските, се предвидува земјите-членки да ги охрабрат давателите на медиумски услуги да развијат акциски планови за пристапност во однос на континуирано и прогресивно овозможување нивните услуги да бидат попристапни за лицата со попреченост, и тој план да го достават до националните регулаторни органи или тела (член 7 став 3).

Секоја земја-членка треба да назначи единствена, лесно и јавно достапна онлајн контактна точка за обезбедување информации и примање жалби во врска со прашања поврзани со пристапноста (член 7 став 4).

И на крај, се бара земјите-членки да осигураат дека информациите за вонредните состојби, вклучително јавни соопштенија во ситуации со природни непогоди, кои се испраќаат до јавноста преку аудиовизуелни медиумски услуги, ќе бидат комуницирани на начин кој е достапен за лицата со инвалидност.

Што се однесува до средствата за постигнување достапност, во Директивата се посочува дека аудиовизуелните медиумски услуги „треба да вклучуваат, но не треба да бидат ограничени само на знаковен јазик, титлување за глуви и наглуви, говорни преводи и аудио опис“ (рецитал 23).

АВМУ Директивата не ги опфаќа сите аспекти на пристапноста до аудиовизуелните содржини, како на пример веб-страниците, он-лајн апликациите и електронските водичи за програмите (ЕВП), или обезбедување информации за пристапност на услугите и програмите преку други материјали и алтернативни формати. Затоа, таа треба да се разгледува во корелација со Европскиот акт за пристапност (European Accessibility Act)¹² - значаен договор постигнат по повеќедецениско водење кампања од страна на Европското движење за лица со инвалидност. Тој попрецизно ги опфаќа „услугите што овозможуваат пристап до аудиовизуелни медиумски услуги“ што значи „услуги што се пренесуваат преку електронски комуникациски мрежи кои се користат за да се идентификуваат, селектираат и да се добиваат информации за, и да се следат аудиовизуелните медиумски услуги, како и обезбедените услуги какви што се титлувањето за глуви и наглуви, аудио описот, говорните преводи и толкувања на знаковниот јазик“, што се резултат на спроведувањето на АВМУ Директивата, и ги вклучуваат електронските водичи за програмите (член 3). Исто така, ги обврзува давателите на услуги, освен што ќе обезбедат пристапност до услугата, да ги информираат корисниците за постоење или отсуство на пристапноста, пред да користат аудиовизуелни медиуми.

¹² Directive (EU) 2019/882 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on the accessibility requirements for products and services (Text with EEA relevance) [Директива (ЕУ) 2019/882 на Европскиот парламент и на Советот од 17 април 2019 година за барањата за пристапност до производи и услуги (Текст со релевантност за земјите од Европската економска област - ЕЕО)], преводите на сите официјални јазици на ЕУ се достапни на: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj>.

Како ќе постапува Агенцијата

Активностите што ги презеде Агенцијата, кога во 2014 година доби законска обврска да ги поттикнува давателите на аудиовизуелни медиумски услуги да емитуваат пристапни програми, резултираа со значајно искуство за регулаторното тело. Почнувајќи од основата – од подеталното запознавање со клучните документи, поими и практики; преку создавањето на Програмата 2016-2018, како базичен документ за работа; исклучително важното воспоставување комуникација со организациите кои ги претставуваат лицата со попреченост; систематизирањето на нивните медиумски потреби; до настојувањата да се допре до радиодифузерите што резултираше со договорен текст на Нацрт-саморегулациски документ за пристапност до аудиовизуелните медиумски програми.

Сето ова покажа дека, за да ги планира идните активности, на Агенцијата покорисен ќе ѝ биде општ документ за политика отколку строго дефинирана програма со ограничена важност. Токму затоа во овој Документ за политики се исцртуваат посочуваат главните правци на делување, додека конкретните активности зависат од потребите на целната група т.е. визуелно и слуховно попречените лица, но и другите лица со инвалидност, како и од можностите на радиодифузерите и давателите на аудиовизуелни услуги по барање. Како што е наведено и понапред во документот, основа за дејствувањето на Агенцијата во наредниот период, и оттаму основа за политиката утврдена во овој документ, ќе бидат одредбите од Директивата. Насоките и активностите ќе бидат црпени од искуствата од европските земји. Целта е - во што поблиска иднина, програмите пристапни за лицата со попреченост да бидат правило, а не исклучок во понудата на радиодифузерите и на другите даватели на аудиовизуелни медиумски услуги.

Во оваа смисла, Агенцијата во иднина:

- ✚ Ќе продолжи со напорите да ги поттикне давателите на аудиовизуелни медиумски услуги да го усвојат Нацрт-саморегулацискиот документ за пристапност до аудиовизуелните медиумски програми;
- ✚ По усвојувањето на документот, ќе ја следи неговата примена и ќе ги поттикнува и поддржува давателите на аудиовизуелни медиумски услуги да се придржуваат до него. Имено, давателите на услугите ќе треба до Агенцијата да достават план со обврски за секоја година и извештај за неговото исполнување.

Во поглед на обврските:

- Во првите години по донесувањето на актот, ТВ сервисите на национално ниво и ТВ сервисите на регионално ниво треба да прилагодат по неколку програми. Давателите на аудиовизуелни медиумски услуги по барање, во истиот период, треба да обезбедат дел од понудата во каталогот да биде достапна за лицата со сетилна попреченост. Притоа, програмите треба да бидат разновидни, со различна функција (информативна, образовна или забавна), а изборот и

прилагодувањето ќе се одвива постепено и во согласност со гледаноста и годишните приходи на секој од субјектите,

- Освен програми, радиодифузерите ќе треба да објавуваат информации за вонредни состојби, вклучувајќи и јавни соопштенија и известувања при природни непогоди/катастрофи, на начин кој им е пристапен на лицата со попреченост,

- Имајќи предвид дека обезбедувањето пристапност до програмите треба да биде континуирано и да стане дел од деловната логика на македонските даватели на медиумски услуги, тие ќе треба да размислуваат за обезбедувањето пристапност на содржините уште пред нивното производство, а при набавката на програми од туѓапродукција - да проверуваат дали тие веќе се произведени со алатки кои ги прават пристапни,

- За пристапните програми да допрат до целната публика, субјектите ќе треба да ги најавуваат, односно означуваат пристапните програми.

Потребите на корисниците треба да бидат клучни при изборот на програмите што ќе бидат направени пристапни. Оттаму, Агенцијата:

✚ Ќе ја продолжи комуникацијата со лицата со сетилна попреченост почитувајќи ја нивната максима „Ништо за нас без нас“, така што:

- Ќе ги запознае со одредбите од саморегулацискиот акт и можностите што ги нуди тој,

- Ќе поттикнува директна комуникација меѓу давателите на аудиовизуелни медиумски услуги и организациите/претставниците на лицата со сетилна попреченост, особено со цел да се провери колку се задоволни од програмите што им се направени достапни, какви сугестии имаат за подобрување на достапноста, какви нови медиумски потреби имаат и сл. Всушност, и ова е и една од обврските во саморегулацискиот акт.

Комуницирањето и координацијата се од исклучителна важност за успехот на кој било зафат. Затоа:

✚ Агенцијата веќе воспостави електронска адреса dostapnost@avmu.mk, преку која, за почеток, се одвива комуникацијата во контекст на усогласување на одредбите на саморегулацискиот акт. Таа подоцна ќе служи за комуникација меѓу давателите на аудиовизуелни медиумски услуги, особено за размена на веќе подготвените соопштенија/информации за вонредни состојби, природни непогоди, катастрофи. Исто така, таа ќе служи како национална координативна точка за прашањата поврзани со пристапноста на содржините/програмите, преку која ќе може да се поднесуваат претставки од заинтересираните лица и други субјекти.

✚ Во зависност од потребите, ќе подготвува и реализира истражувања, печатени, видео, електронски и други материјали или кампањи во врска со достапноста до програмите за визуелно и слуховно попречените лица.

Арх.бр. 01/4590/1
Од 18.12.2020 година